

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.11.1990, sp. zn. 11 To 104/90, ECLI:CZ:NS:1990:11.TO.104.1990.1

Číslo: 54/1991

Právní věta: Soud, který přijme podle § 73a odst. 1 tr. ř. majetkovou záruku a na tomto základě rozhodne o propuštění obviněného z vazby, nemůže před rozhodnutím soudu druhého stupně o stížnosti prokurátora proti tomuto rozhodnutí znovu rozhodnout o propuštění obviněného z vazby jen s ohledem na dříve již přijatou majetkovou záruku. Propustit obviněného v takovém případě z vazby před rozhodnutím soudu druhého stupně by mohli jen tehdy, jestliže by pominul důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 30.11.1990

Spisová značka: 11 To 104/90

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Záruka peněžitá

Předpisy: 141/1961 Sb. § 73a odst. 1
§ 73a odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 54

Soud, který přijme podle § 73a odst. 1 tr. ř. majetkovou záruku a na tomto základě rozhodne o propuštění obviněného z vazby, nemůže před rozhodnutím soudu druhého stupně o stížnosti prokurátora proti tomuto rozhodnutí znovu rozhodnout o propuštění obviněného z vazby jen s ohledem na dříve již přijatou majetkovou záruku.

Propustit obviněného v takovém případě z vazby před rozhodnutím soudu druhého stupně by mohli jen tehdy, jestliže by pominul důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 30. 11. 1990 sp. zn. [11 To 104/90](#))

Ke stížnosti městského prokurátora v Praze zrušil Nejvyšší soud ČR podle § 149 odst. 1 tr. ř. usnesení městského soudu v Praze z 22. 11. 1990 sp. zn. 1 T 18/90 ohledně obžalovaných N. K. A. a F. A. T.

Z odůvodnění:

Obžalovaní N. K. A. a F. A. T. jsou před senátem městského soudu v Praze stíháni pro trestné činy ublížení na zdraví. Dne 22. 11. 1990 před odročením hlavního líčení za účelem dodatečného výslechu dvou svědků bylo napadeným usnesením rozhodnuto, že se oba obžalovaní propouštějí z vazby.

Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí uvedl, že oba obžalovaní skýtají záruku, že se k jednání soudu dostaví a nebudou se skrývat, k čemuž by měla napomoci již dříve přijatá majetková záruka.

Proti tomuto rozhodnutí městský prokurátor v Praze podal ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou nezdůvodnil. Prokurátorka Generální prokuratury České republiky při neveřejném zasedání senátu Nejvyššího soudu České republiky poukázala na rozhodnutí městského soudu v Praze ohledně obou obžalovaných ze dne 1. 11. 1990 o přijetí majetkové záruky a propuštění obžalovaných z vazby a navrhla, aby s ohledem na usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 30. 11. 1990 sp. zn. 11 To 103/90, kterým byla zamítnuta stížnost prokurátora proti usnesení městského soudu v Praze z 1. 11. 1990, bylo napadené usnesení zrušeno.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal napadené usnesení městského soudu v Praze a dospěl k těmto závěrům:

Městský soud v Praze již dne 1. 11. 1990 usnesením rozhodl o přijetí majetkové záruky a propuštění obou obžalovaných z vazby. Uvedl, že důvody vazby podle § 67 písm. a) tr. ř. u obou nadále trvají, ale že majetkové záruky ve výši 175 000,- Kčs za každého z nich, které soud přijal, jsou dostatečné k tomu, aby zajistily účast obou u hlavního líčení. Vzhledem k tomu, že městský prokurátor v Praze podal proti tomuto usnesení stížnost, která má odkladný účinek, obžalovaní zůstali ve vazbě. městský soud v Praze však nepředložil spisy neprodleně Nejvyššímu soudu České republiky k rozhodnutí o stížnosti prokurátora a učinil tak až po svém dalším rozhodnutí o vazbě (shora uvedeném) ze dne 22. 11. 1990.

O stížnosti prokurátora proti usnesení městského soudu v Praze ze dne

1. 11. 1990 rozhodl nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 30. 11. 1990 sp. zn. 11 To 103/90 tak, že ji jako nedůvodnou zamítl a současně dal pokyn k propuštění obou obžalovaných z vazby.

Městský soud v Praze, když rozhodl o přijetí majetkové záruky a propuštění obou obžalovaných z vazby usnesením dne 1. 11. 1990 a toto usnesení až do 30. 11. 1990 nenabývalo právní moci, nemohl znovu o propuštění z vazby s přihlédnutím k přijaté majetkové záruce rozhodovat dne 22. 11. 1990, tedy dříve, než bylo rozhodnuto o stížnosti prokurátora proti předcházejícímu rozhodnutí z 1. 11. 1990. Bylo však jeho povinností spis se stížností prokurátora proti tomuto usnesení předložit neprodleně soudu druhého stupně. Propustit obviněné z vazby před rozhodnutím soudu druhého stupně by mohl jen tehdy, jestliže by pominul důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr. ř., což se v tomto případě nestalo. Výše zmíněným usnesením nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 11. 1990 sp. zn. 11 To 103/90 byla stížnost prokurátora proti usnesení městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 1990 o přijetí majetkové záruky a propuštění obžalovaných z vazby jako nedůvodná zamítnuta. Vzhledem k tomu již nemůže obstát další rozhodnutí městského soudu v Praze o propuštění obžalovaných z vazby vydané dne 22. 11. 1990. Proto bylo rozhodnuto, že uvedené usnesení se podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušuje.